

Poster. Naar man saaledes har en anslaaet Bevilling til Kontorhold paa 8 000 Kr., er det ikke rigtigt, at man lader Regnskabet lyde paa 26 000 Kr. eller 3—4 Gange det anslaaede Beløb uden at søge Tillægsbevilling. Det vil være uhyre vanskeligt for Bevillingsmyndighederne at skaffe Balance paa Regnskabet, saafremt Administrationen i den Grad overskrider de anslaaede Beløb.

Endviderskal jeg henlede Opmærksomheden paa de særlige Bemærkninger, og da bl. a. Bemærkningerne om Østersdepoternes Regnskab. Man havde regnet med en Indtægt paa ca. 200 000 Kr., men har faaet et Underskud paa 400 Kr. Man faar af denne Post og af en Post: Statens Udgifter til Skolebørns Firejser, der er beregnet efter Taksterne i 1914—15, Indtrykket af, at det for Budgettets Vedkommende i nogen Grad kom an paa at forhindre et Underskud, forhindre, at der ikke naaedes Balance, derved, at man undgik at faa Bevillinger paa Beløb, som man vidste maatte komme tilbage.

Jeg skal endelig gøre en Bemærkning om det eneste Punkt, hvor Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, nemlig Nedskrivningen af Landmandsbankaktierne. Udvalgets Flertal har ment, at denne Nedskrivning var regnskabsmæssig rigtig, idet disse Aktier praktisk ikke har nogen Værdi. Naar der paa Landmandsbankens Regnskab er opført en Vinden- og Tabskonto i Debet paa 87 Mill. Kr., og der heroverfor staar en Præferenceaktiekapital paa 70 Mill. Kr., en ordinær Kapital paa 10 Mill. Kr. og en Reservefond paa 30 Mill. Kr., bliver tilbage kun ca. 40 Mill. Kr. Men da Bankraadet paa det daværende Tidspunkt havde taget Forbehold dels overfor Bankens russiske Interesser, dels overfor dens Interesser i Rekylsyndikatet, og naar det yderligere tages i Betragtning, at Landmandsbankens Regnskab i Slutningen af det Aar, der kommer i Betragtning her, laa inde med meget store Beholdninger af Aktier i Selskaber, som man vidste var overkapitaliserede, er der ikke i Landmandsbankens Regnskab Aktivposter, som kan give Basis for, at man opfører disse Præferenceaktieposter til en virkelig Værdi. Naar man saa har sat dem til 1 Kr., er det for at pointere, at de ikke har Værdi for Øjeblikket, men muligt kan faa Værdi, og at man i saa Tilfælde har dem paa Regnskabet

og har Mulighed for at skrive dem op igen. Jeg tror, at det er den eneste regnskabsmæssig rigtige Fremgangsmaade, det eneste forsvarlige ved Bedømmelsen af de Aktiver, som Staten skal regne med. Og jeg skal derfor indstille Regnskabet til Godkendelse i den Form, det har faaet ogsaa for Landmandsbankaktiernes Vedkommende.

Elgaard: Som bemærket af Ordføreren er der kun et Punkt i den afgivne Betænkning, hvor Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, og som ogsaa nævnt af Ordføreren drejer det sig om Nedskrivningen af Præferenceaktiekapitalen i Landmandsbanken fra 40 Mill. Kr. til 1 Kr. Jeg vil minde om, at der under Finanslovsforslagets første Behandling sidste Efteraar af forskellige Partiers Ordførere, blandt andre det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, blev rejst visse Indvendinger mod denne Nedskrivning. Disse Indvendinger skal jeg ikke gentage, men blot sige, at Udvalgets Mindretal har taget Forbehold overfor denne Nedskrivning i Overensstemmelse med den Opfattelse, der blev gjort gældende fra disse to Partiers Side ved Finanslovsforslagets første Behandling, og under dette Forbehold kan Mindretallet deltage i Fællesindstillingen om Godkendelse af Statsregnskabet for Finansaaret 1923—24.

Finansministeren (Bramsnæs): Angaaende det Spørgsmaal, som netop er debatteret, og med Hensyn til hvilket der findes en Mindretalsudtalelse i Betænkningen, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger, men jeg vil ogsaa gerne udbede mig nogle Oplysninger af dette Mindretal med Hensyn til dets Formulering af Betænkningen. Mindretallet skriver, at man „ikke kan anse den foretagne Nedskrivning for regnskabsmæssig rigtig“. Jeg ved ikke, hvad man mener dermed, og jeg vil gerne bede Mindretallet give en nærmere Forklaring herpaa. Dernæst skriver Mindretallet: „lige saa lidt som man kan anerkende Berettigelsen til at overflytte Beløbet fra Formue- til Driftsregnskabet“. Jeg vil ogsaa gerne spørge, hvad Mindretallet mener hermed. Mindretallet er dog formentlig vidende om, at disse Penge betragtedes som liggende i Kassebeholdningen, de var ikke